یادداشت

گنجشک شما برای ما قناری نیست!

سحر طلوعی

ما به اندازه طول تاریخ برای درمان زخم‌ها و دردهایمان از یک مرهم استفاده کرده‌ایم؛ توهم توطئه! بهترین مرهم و از هر مسکنی، تسکین‌دهنده‌تر. نه هزینه چندانی دارد، نه سند و مدرک می‌خواهد. شکست‌ها را می‌اندازیم گردن این و آن و خودمان را خلاص می‌کنیم. گردن‌نگرفتن و پی دلیل نبودن بهترین درمان است. از سیاست‌مدار تا مربی ورزشی، از مدیر و مسئول و مجری تلویزیونی تا عادی‌ترین فرد جامعه از این درمان راضی است. نگذاشتند و نخواستند و کوتاهی کردند و انواع و اقسام افعال با فاعلیت ضمیر سوم‌شخص مفرد و جمع، مسئول همه ناکامی‌های ما هستند الا خودمان. همین مصاحبه دیروز سرمربی و بازیکن تیم ملی و حرف‌های مجری‌های تلویزیونی پس از حذف از جام جهانی را مرور کنید. امیر قلعه‌نویی از زمین و زمان ایراد می‌گیرد، حتی از ناسازگاری خدا با او و تیمش می‌گوید، اما یک کلام نمی‌گوید شاید استراتژی‌اش برای این بازی‌ها غلط بوده است. نمی‌پذیرد تیمی که می‌توانسته سناریوی صعود را با دستان خودش بنویسد، سر بزنگاه قلمش را گم کرده و سرنوشتش را به دست دیگر بازی‌ها و دیگر بازیگران و دیگر سناریونویس‌ها گره زده است. فدراسیون فوتبال و سرمربی تیم ملی از روز اول می‌دانستند بازی‌های جام جهانی در کشوری برگزار می‌شود که سیاست‌های سخت‌گیرانه‌ای در زمینه صدور ویزا دارد. آنها آگاهانه کمپ خارج از ایالات متحده را برای اسکان تیم ملی و کادر مدیریتی و سرپرستی انتخاب کردند. آنها با علم به این شرایط پذیرفتند تیم را به مسابقات جام جهانی اعزام کنند، اما پس از هر مسابقه به‌جای اینکه درباره مسائل فنی تیم حرف بزنند، از تقصیری که به گردن ایالات متحده است گفتند، از فاصله زیاد محل تمرین تا محل مسابقه شکایت کردند و... . آنها نپذیرفتند در یکی از دلخواه‌ترین گروه‌های جام جهانی قرار گرفته‌اند و بهترین فرصت را برای صعود در اختیار دارند. آنها می‌دانستند بلژیک این دوره از بازی‌ها، آن بلژیک جسور دوره‌های قبل نیست، اما حتی از ۱۰نفره‌شدن حریف هم استفاده نکردند و نتوانستند کار را تمام کنند. تیم ملی ایران تنها تیمی بود که به نیوزیلند، ضعیف‌ترین و گمنام‌ترین عضو گروه خود امتیاز داد. به عبارت درست‌تر و دقیق‌تر، برای نباختن به این تیم تلاش کرد! تیم ملی با استراتژی کسب سه امتیاز از سه بازی برای بقا در جام جهانی و صعود به مرحله بعد، سرانجامش را سپرد به احتمالات و اماواگر که خب نشد آنچه دوست داشت بشود. اما این نشدن بر گردن ازبکستان، غنا، الجزایر و اتریش نیست. وقتی مهدی طارمی پنالتی‌اش را گل نمی‌کند، تقصیر به گردن تیم‌های دیگر نیست. ما می‌دانیم پنالتی خراب‌کردن هم جزئی از فوتبال است؛ باجو، مارادونا، مسی، رونالدو و فهرستی قابل ملاحظه از بزرگ‌ترین ستاره‌های فوتبال جهان پنالتی از دست داده‌اند، اما مدام اشتباه‌شان را گردن این و آن نینداخته‌اند. مهدی طارمی، کاپیتان تیم ملی ما، پس از خراب‌کردن پنالتی مقابل مصر، این دوره از جام جهانی را فاجعه‌بارترین جام جهانی همه ادوار توصیف و ایالات متحده و فیفا را متهم می‌کند به تلاش برای حذف ایران از مسابقات و جالب اینکه این واکنش احساسی نه‌تنها از سوی مجری‌های تلویزیونی ستایش می‌شود، بلکه در ادامه خودشان هم جزئی از این بازی می‌شوند و بتزدن احتمالی حریفان را دلیل حذف ایران از جام جهانی می‌دانند. مهدی طارمی به‌جای آنکه پاسخ بدهد چرا همواره در خاص‌ترین لحظات فوتبالی ما (دو بازی جام ملت‌های امارات و قطر مقابل ژاپن، ضربه عجیب مقابل پرتغال در جام جهانی ۲۰۱۸، خراب‌کردن پنالتی مقابل استقلال، دحیل و مصر، بستن پنجره نقل و انتقالاتی پرسپولیس در ماجرای ریزه اسپور و...) نبوده یا ناتمام بوده است، تقصیر را به گردن فرامتن می‌اندازد. پاسخ این پرسش را می‌دانیم؛ مسئولیت‌پذیری هزینه‌بر است و راه را برای پرسش‌های بعدی باز می‌کند و شاید جایگاه‌ها را به خطر بیندازد. وقتی می‌شود از جو حاکم بر جامعه امروز ایران سوءاستفاده کرد و با گفتن جملات احساسی و انداختن توپ در زمین ایالات متحده و فیفا فضا را به نفع خود برگرداند و گنجشک را جای قناری رنگ کرد و فروخت، چرا هزینه تولید کنیم؟

شاگردان امیر قلعه‌نویی بدون پیروزی نتوانستند به جمع ۳۲ تیم برتر جام جهانی صعود کنند

پایان پروپاگاندا

سپهر خرمی: تیم ملی فوتبال ایران سرانجام با سه امتیاز از جام جهانی ۲۰۲۶ کنار رفت؛ حذفی که شاید بیش از هر نتیجه دیگری، حاصل مجموعه‌ای از تصمیمات اشتباه، فرصت‌های ازدست‌رفته و اعتمادبه‌نفس بیش از اندازه بود. ایران برای نخستین بار توانست مرحله گروهی جام جهانی را بدون شکست به پایان برساند، اما در اتفاقی عجیب، همین رکورد نیز هیچ ارزشی نداشت؛ سه تساوی، سه امتیاز و حذف از رقابت‌ها. در گروهی که بسیاری آن را یکی از ساده‌ترین گروه‌های این دوره جام جهانی می‌دانستند، نه بردی به دست آمد و نه جواز صعود. تیمی که با شعار تاریخ‌سازی پا به مسابقات گذاشته بود، در نهایت با حسرتی بزرگ چمدان‌هایش را بست. حالا زمان پاسخ‌گویی فرا رسیده است؛ پاسخ به وعده‌هایی که داده شد، تصمیم‌هایی که گرفته شد و فضایی که طی هفته‌های اخیر اجازه شنیده‌شدن صدای منتقدان را نمی‌داد. حذف ایران فقط حذف از جام جهانی نیست؛ پایان یک روایت خوشبینانه است که با واقعیت زمین فوتبال همخوانی نداشت.

وعده ۴امتیازی؛ واقعیت ۳امتیازی

حدود ۱۰ ماه پیش، امیر قلعه‌نویی در برنامه فوتبال برتر شبکه سه با اطمینان گفته بود ایران با کسب چهار امتیاز از مرحله گروهی صعود خواهد کرد. آن زمان این جمله به‌عنوان نشانه‌ای از اعتمادبه‌نفس کادر فنی تعبیر شد، اما امروز همان وعده به یکی از مهم‌ترین محورهای نقد تبدیل شده است. ایران نه‌تنها به چهار امتیاز نرسید، بلکه حتی یک پیروزی هم کسب نکرد. سه مسابقه، سه تساوی و فقط سه امتیاز؛ آماری که برای تیمی با سابقه حضور مداوم در جام جهانی، ناامیدکننده است. تلخ‌تر اینکه این نخستین بار بود که ایران مرحله گروهی را بدون شکست پشت سر گذاشت، اما همین رکورد نیز هیچ ارزشی نداشت؛ زیرا فوتبال براساس امتیاز و برد قضاوت می‌شود، نه صرفا شکست‌نخوردن. در جام جهانی ۴۸تیمی، انتظار می‌رفت شانس صعود ایران بیش از گذشته باشد. افزایش تعداد تیم‌ها، گروهی که روی کاغذ نسبت به بسیاری از گروه‌های دیگر متعادل‌تر به نظر می‌رسید و تجربه بالای بازیکنان، همه شرایط را برای عبور از مرحله گروهی فراهم کرده بود. با این حال، تیم ملی نتوانست از این فرصت استفاده کند. نکته مهم‌تر اینکه سبک بازی ایران نیز با انتقادهای فراوانی روبه‌رو شد. تیمی که بیشتر به حفظ نتیجه فکر می‌کرد تا کسب پیروزی، در نهایت همان چیزی را به دست آورد که از فوتبال محافظه‌کارانه انتظار می‌رود؛ تساوی‌های متعدد و حذف از مسابقات. شاید اگر وعده چهارامتیازی هرگز مطرح نمی‌شد، امروز این میزان از انتقاد شکل نمی‌گرفت. اما وقتی کادر فنی خودش سطح انتظار را بالا می‌برد، طبیعی است که پس از حذف، افکار عمومی نیز همان وعده‌ها را یادآوری کند.

غرور کاذب یا اعتمادبه‌نفس؟

یکی از تلخ‌ترین تصاویر حذف ایران، پنالتی ازدست‌رفته مهدی طارمی مقابل مصر بود؛ ضربه‌ای که اگر به گل تبدیل می‌شد، شاید سرنوشت تیم ملی تغییر می‌کرد. این اتفاق ناخواسته بسیاری را به یاد صحبت‌های دو ماه قبل طارمی انداخت؛ زمانی که پس از دیدار با ازبکستان در تورنمنت چهارجانبه امارات و ماجرای نزدن پنالتی، او در واکنش به انتقادها گفته بود: «من پنالتی‌هایم را زده‌ام و هر وقت بخواهم باز هم پنالتی می‌زنم». این جمله آن روز از نگاه برخی نشانه اعتمادبه‌نفس بود و از نگاه برخی دیگر، بیش از اندازه قاطعانه و دور از احتیاط. فوتبال اما همیشه فرصت آزمون دوباره می‌دهد. این بار طارمی پشت توپ ایستاد، اما نتوانست از مهم‌ترین پنالتی سال‌های اخیر فوتبال ایران استفاده کند. البته هیچ فوتبالیستی عمدا پنالتی از دست نمی‌دهد و حتی بزرگ‌ترین ستاره‌های جهان نیز چنین تجربه‌ای داشته‌اند؛ با این حال وقتی بازیکنی پیش‌تر با اطمینان از توانایی خود سخن گفته باشد، طبیعی است که افکار عمومی پس از چنین اتفاقی، آن اظهارات را دوباره مرور کند. پنالتی خراب‌شده فقط یک ضربه ازدست‌رفته نبود؛ لحظه‌ای بود که می‌توانست مسیر صعود را تغییر دهد و حالا به یکی از نمادهای ناکامی تیم ملی در این جام تبدیل شده است.

میانگین سنی ۳۲ سال؛ وقتی آینده قربانی امروز شد

یکی از مهم‌ترین انتقادهایی که از همان زمان اعلام فهرست تیم ملی مطرح می‌شد، میانگین سنی بالای بازیکنان بود. ایران با میانگین سنی حدود ۳۲ سال، یکی از مسن‌ترین تیم‌های حاضر در جام جهانی ۲۰۲۶ بود؛ آماری که در فوتبال مدرن، زنگ خطر بزرگی محسوب می‌شود. تجربه بدون تردید یک امتیاز مهم است، اما زمانی که جای طراوت، سرعت و انگیزه جوانی را بگیرد، می‌تواند به یک نقطه ضعف تبدیل شود. در طول سه مسابقه مرحله گروهی نیز نشانه‌های این موضوع به وضوح دیده شد؛ تیم ملی در دقایق پایانی مسابقات از نظر بدنی افت می‌کرد و در انتقال از دفاع به حمله، سرعت لازم را نداشت. پس از حذف، حالا پرسش‌های زیادی درباره فهرست نهایی تیم ملی مطرح می‌شود؛ پرسش‌هایی که کادر فنی باید به آنها پاسخ دهد. یکی از این پرسش‌ها مربوط به دعوت روزبه چشمی است. او پیش از آغاز مسابقات با مصدومیت دست‌وپنجه نرم می‌کرد و بسیاری از کارشناسان اعتقاد داشتند حضورش با ریسک همراه است. اکنون این سؤال مطرح می‌شود که آیا بهتر نبود به‌جای بازیکنی که از نظر جسمانی شرایط ایدئالی نداشت، یک گزینه آماده‌تر در فهرست قرار می‌گرفت؟ سؤال دیگر درباره دنیس درگاهی است. حضور او در فهرست نهایی از همان ابتدا با واکنش‌هایی همراه شد و برخی منتقدان اعتقاد داشتند فرصت بازی چندانی به او نرسید و بنابراین مشخص نیست برنامه کادر فنی از دعوت این بازیکن چه بوده است. در فضای مجازی نیز برخی کاربران به نسبت خانوادگی او با آناهیتا درگاهی اشاره کردند، اما تاکنون هیچ مدرک معتبری که نشان دهد این موضوع در دعوت او نقش داشته، ارائه نشده است. آنچه قابل نقد است، نه نسبت خانوادگی، بلکه تصمیم فنی و میزان استفاده از بازیکنی است که عملا تاثیر محسوسی در جام جهانی نداشت. در کنار این موارد، انتخاب کمپ تیم ملی در مکزیک نیز یکی دیگر از تصمیماتی است که حالا زیر ذره‌بین قرار گرفته است. از همان ابتدا درباره فاصله‌های طولانی، شرایط آب‌وهوایی و مسائل مربوط به رفت‌وآمد بحث‌هایی مطرح بود. شاید این انتخاب دلایل فنی و لجستیکی خاص خود را داشته باشد، اما پس از حذف، طبیعی است که افکار عمومی بخواهد بداند چرا این کمپ انتخاب شد و آیا گزینه‌های مناسب‌تری وجود نداشت. آنچه مسلم است، جام جهانی بهترین فرصت برای آغاز پوست‌اندازی تیم ملی بود؛ فرصتی که از دست رفت. بسیاری از تیم‌های حاضر با شجاعت به بازیکنان جوان میدان دادند، اما ایران همچنان بر ستون‌های نسل گذشته تکیه کرد و در نهایت نه نتیجه مطلوب گرفت و نه زمینه مناسبی برای آینده ساخت.

زمان پاسخ‌گویی

در هفته‌های منتهی به جام جهانی و حتی در جریان مسابقات، فضای رسانه‌ای پیرامون تیم ملی بیش از آنکه به سمت نقد فنی حرکت کند، رنگ و بوی حمایت یک‌جانبه داشت. بسیاری از منتقدان معتقد بودند رسانه ملی در حدود ۲۰ روز گذشته، بیش از آنکه به بررسی ضعف‌های تیم بپردازد، تلاش کرد از کادر فنی و بازیکنان دفاع کند و منتقدان را زیر سؤال ببرد. حذف ایران اما همه معادلات را تغییر داد. دیگر نمی‌توان با شعار، آمارهای انتخابی یا فضای احساسی، واقعیت را پنهان کرد. فوتبال در نهایت با نتیجه قضاوت می‌شود و نتیجه ایران چیزی جز سه تساوی و حذف از مرحله گروهی نبود. پس از مشخص‌شدن حذف ایران، بخشی از فضای رسانه‌ای به سمت نتیجه دیدار اتریش و الجزایر رفت. در برنامه شبکه سه، محمدحسین میثاقی نیز نسبت به این مسابقه تردیدهایی مطرح کرد و احتمال تبانی را پیش کشید. البته میثاقی احتمالا نمی‌داند اتریش و الجزایر از جام جهانی ۱۹۸۲ به لحاظ فوتبالی با یکدیگر مشکل دارند و قطعا به این شکل تبانی نمی‌کنند. اگر بنا بر تبانی بود، اصلا نیازی نبود الجزایر دقیقه ۹۳ گل برتری را بزند که باز هم در دقیقه ۹۵ گل سوم و مساوی را دریافت کند. واقعیت اما شاید بسیار ساده‌تر باشد؛ اگر ایران در سه مسابقه خود حتی یک برد به دست می‌آورد، سرنوشتش را به نتایج دیگران گره نمی‌زد. تیمی که برای صعود باید چشم به بازی سایر رقبا بدوزد، پیش از هر چیز باید عملکرد خودش را نقد کند. حذف با سه امتیاز، آن هم در جام جهانی ۴۸تیمی و در گروهی که بسیاری آن را مناسب‌ترین فرصت ایران برای صعود می‌دانستند، نتیجه‌ای نیست که بتوان به‌سادگی از کنار آن گذشت. این پایان اگر قرار است ارزش داشته باشد، باید آغاز یک بازنگری جدی باشد؛ بازنگری در تفکر فنی، شیوه مدیریت و نگاه به آینده فوتبال ایران. در غیر این صورت، چهار سال دیگر نیز ممکن است دوباره با وعده‌های بزرگ راهی جام جهانی شویم و با حسرتی بزرگ‌تر به خانه بازگردیم.

جام جهانی

ماتئوس: تبانی علیه ایران؟ شدنی نیست!

بامداد دیروز در جام جهانی ۲۰۲۶ اتفاقاتی رخ داد که باز هم یاد و خاطره یک مسابقه عجیب در جام جهانی ۱۹۸۲ را زنده کرد. صحبت از دیدار الجزایر و اتریش است که ۴۴ سال قبل، اتریشی‌ها مسابقه‌ای را مقابل آلمان غربی باختند که در نهایت باعث حذف الجزایر شد. تیم ملی ایران در شرایطی می‌توانست بامداد دیروز صعود کند که دیدار اتریش و الجزایر مساوی نشود و در واقع یک برنده از زمین خارج شود. اما با تساوی نیز هر دو تیم بدون مشکل صعود می‌کردند. الجزایر در وقت‌های تلف‌شده با گل ریاض محرز ۳ بر ۲ پیش افتاد و در آن لحظه اتریش از گردونه مسابقات حذف شده بود و ایران راهی دور بعد می‌شد. اما سپس نوبت به ساشا کالایژیچ رسید؛ این بازیکن تعویضی در دقیقه ۹۶ گل مساوی را به ثمر رساند تا بازی ۳ بر ۳ شود و اتریش را به مرحله یک‌شانزدهم نهایی بفرستد. میثاقی، مجری فوتبال برتر، بدون بررسی حواشی و اتفاقات بازی، سریعا اتهام تبانی و شرط‌بندی را مطرح کرد، اما رسانه‌های آلمانی طبعا به این راحتی نمی‌توانند به این و آن تهمت بزنند. این موضوع در برنامه تلویزیونی بیلد با نام «لوتار شروع می‌کند» نیز مطرح شد. کارلی اوندربرگ، معاون بخش ورزشی بیلد، بحث را این‌گونه آغاز کرد: «ما هم در بیلد تیتر زده بودیم: آیا نسخه جدیدی از «شرم خیخون» در راه است؟». او سپس تئوری دیگری را مطرح کرد و گفت: «من تئوری دیگری دارم. آیا ممکن است الجزایر به اتریشی‌ها کمک کرده باشد تا گل مساوی را بزنند و بازی ۳ بر ۳ شود؟ چون آنها با این تساوی و نبردن بازی، حالا در مرحله بعد با اسپانیا روبه‌رو نمی‌شوند. این یک تئوری توطئه است که امروز صبح در استودیوی بیلد مطرح شده؛ آیا واقعا حقیقتی پشت آن است؟». لوتار ماتئوس به‌طور قاطع با این برداشت مخالفت کرد و گفت: «نه، من اصلا فکر نمی‌کنم این‌طور باشد. نمی‌توان این فرضیه را پذیرفت. مطمئنا هیچ‌کس در آنجا نمی‌خواست از تقابل با تیمی فرار کند، وگرنه تیم‌های دیگر هم می‌توانستند دست به چنین تبانی‌هایی بزنند». الجزایر در بازی بعدی خود به مصاف سوئیس می‌رود و اتریش باید روبه‌روی اسپانیای قهرمان اروپا قرار بگیرد. با این حال، ماتئوس شرایط خاص این مسابقه را درک می‌کند: «نه، شرایط طبیعتا همین است که می‌بینیم. قطعا این نتیجه باعث شکل‌گیری چنین داستان‌هایی می‌شود؛ چراکه در نهایت هر دو تیم از صعود راضی بودند. البته اتریشی‌ها با ایستادن در رتبه دوم، حالا باید در مرحله یک‌شانزدهم نهایی به مصاف اسپانیا بروند». رکورددار بازی‌های ملی در آلمان اشاره کرد که شاید موقعیت جدول در روند بازی تاثیرگذار بوده باشد، اما این به معنای تبانی نیست: «البته می‌توان گفت خب، الجزایر می‌توانست با این نتیجه کنار بیاید و حالا به‌عنوان تیم سوم گروه، روی کاغذ بازی راحت‌تری در مرحله یک‌شانزدهم نهایی پیش‌رو دارد».

جدول ۵۳۵۱ طراح: بیژن گورانی

افقی:
۱- دید و نظر- مبتکر زبان بین‌المللی اسپرانتو- آیینی مبتنی بر تعالیم بودا ۲- جریان متناوب الکتریسته- وضعیت ۳- لندهور و بدقواره- گرامی- از لوازم خانگی گازی ۴- قصه عامیانه- از تیم‌های فوتبال لیگ یک فرانسه- فولاد ضدزنگ ۵- دارای جنبه داستانی- غیرقابل تغییر- گور ۶- کام- واحد شمارش پرندگان شکاری- آشوب- شهرستانی در استان بوشهر ۷- اقدام به کار خطرناک- سقف فروریخته- دسته‌جمعی ۸- پرنده بزرگ دریایی شبیه پلیکان ۹- راه راست‌یافته- تعظیم- قلعه تاریخی سمنان ۱۰- بله آلمانی- منتشرکننده کتاب- گروهی از افراد که برای انجام کاری با یکدیگر مشورت می‌کنند- مساوی ۱۱- از القاب اشرافی اروپا- قرض- مرطوب ۱۲- معادل فارسی دراور- حرکات ورزشی رزمی نمایشی- قدم ۱۳- پوشاننده- پهلوان افسانه‌ای آذری- پیامبر زره‌ساز ۱۴- شکسته- لقب تیم ملی فوتبال بلژیک ۱۵- تخم‌مرغ انگلیسی- نیروی شخصی و جذابیت رهبر سیاسی- نوعی عنکبوت

عمودی:
۱- پشیمان- محصولی مانند کاشی- آسمان ۲- بانوی نویسنده ایرانی رمان خواب زمستانی- بانوی نوبل‌برده کره جنوبی و نویسنده رمان گیاهخوار ۳- نمایش‌نامه تراژدی شکسپیر- جهت- در شیشه نوشابه ۴- فریاد مهیب- فروختن جنس بنجل- از بزرگ‌ترین پل‌های راه‌آهن سراسری ایران ۵- وسایل حمل‌ونقل- بدون حضور شخص مورد نظر- نشانه مفعولی ۶- به دنیا آوردن- استانی در غرب کشورمان که با عراق هم‌مرز است- سخت و محکم ۷- گازی قابل اشتعال- لایه فیروزه‌ای پیرامون زمین- راه و روش ۸- مخلوط‌کن- شهرستانی در آذربایجان شرقی- پیوسته ۹- مهم‌ترین عامل در هنر عکاسی- خلقت- دردها ۱۰- فراورده‌ای لبنی- تندی و درشتی- از حروف الفبا ۱۱- غوزه پنبه- ناطق- مرکز استان الانبار در عراق ۱۲- رودی در عراق- ترسیده- زشت و مهیب ۱۳- شب‌چره- پشت سر- هشتمین ماه میلادی ۱۴- از ماه‌های حرام- بازیابی قوای تحلیل‌رفته ۱۵- سخنرانی- بازیگر زن آمریکایی فیلم‌های ماده و افشاگری- ورودی

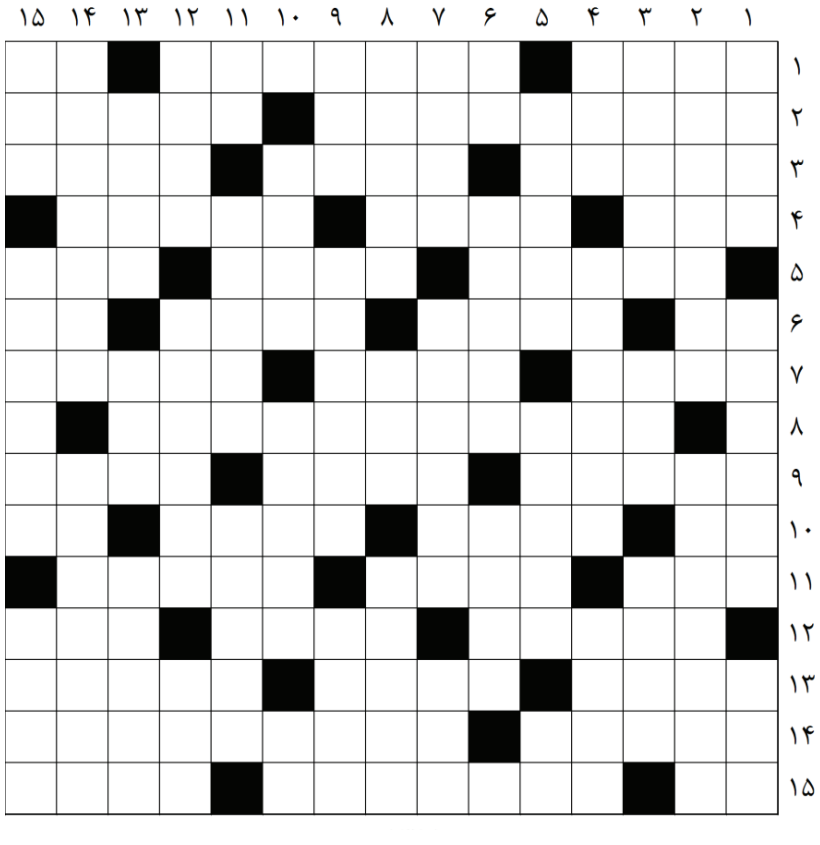

حل سودوکو ۴۳۴۶

۸	۹	۷	۳	۱	۲	۴	۵	۶
۶	۵	۴	۸	۷	۹	۱	۲	۳
۱	۲	۳	۴	۶	۵	۹	۷	۸
۹	۶	۵	۱	۲	۴	۳	۸	۷
۳	۷	۸	۹	۵	۶	۲	۱	۴
۴	۱	۲	۷	۳	۸	۵	۶	۹
۲	۴	۹	۶	۸	۱	۷	۳	۵
۷	۸	۱	۵	۴	۳	۶	۹	۲
۵	۳	۶	۲	۹	۷	۸	۴	۱

۷	۳	۶	۲	۵	۱	۴	۹	۸
۸	۴	۲	۷	۹	۳	۱	۶	۵
۵	۱	۹	۶	۸	۴	۳	۲	۷
۶	۵	۱	۸	۲	۹	۷	۳	۴
۴	۸	۳	۴	۷	۶	۹	۵	۲
۲	۹	۷	۱	۳	۵	۸	۴	۶
۹	۶	۵	۳	۴	۷	۲	۸	۱
۳	۷	۸	۹	۱	۲	۶	۵	۴
۱	۲	۴	۵	۶	۸	۵	۷	۳

۷	۳	۶	۲	۵	۱	۴	۹	۸
۸	۴	۲	۷	۹	۳	۱	۶	۵
۵	۱	۹	۶	۸	۴	۳	۲	۷
۶	۹	۷	۱	۳	۵	۸	۴	۲
۴	۵	۱	۸	۲	۶	۷	۳	۹
۲	۸	۳	۴	۷	۹	۵	۱	۶
۱	۲	۴	۵	۶	۷	۹	۸	۳
۳	۶	۵	۹	۱	۸	۲	۷	۴
۹	۷	۸	۳	۴	۲	۶	۵	۱

حل جدول ۵۳۵۰

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	ط	ح	ا	ل	■	ت	ا	س	و	ع	ا	■	ع	م	ق
۲	ا	ذ	ر	ی	■	ی	ی	ل	■	ب	ر	ا	ی	ن	د
۳	ع	ر	ش	ب	ر	ز	م	ی	ن	ا	ف	ت	ا	د	■
۴	و	■	ا	ر	ه	■	ا	س	و	د	■	ا	ر	ی	ب
۵	ن	س	■	ا	ن	ت	ن	■	ر	ا	ف	ت	■	ل	ی
۶	■	م	ا	ل	م	و	■	ف	ا	ن	ت	و	م	■	ر
۷	م	ا	م	■	ا	س	ر	ا	■	ف	ا	ر	ا	د	ی
۸	د	ن	ا	ن	■	ن	ی	م	ک	ت	■	ک	ل	و	خ
۹	د	ه	ک	ی	ا	■	ش	ی	ن	ت	و	■	ر	خ	ت
۱۰	ک	■	ن	ا	ق	ا	ب	ل	■	م	ی	ن	و	ت	■
۱۱	ا	ت	■	ن	ا	ن	ا	■	ا	ه	د	ا	■	ن	ا
۱۲	ر	ب	ا	ب	■	ا	ب	ت	ر	■	ی	ز	د	■	س
۱۳	■	د	ر	ا	خ	ل	ا	ق	د	ر	و	ی	ش	ا	ن
۱۴	م	ی	ز	ن	ا	ی	■	ل	و	م	■	د	ن	ی	ا
۱۵	ا	ل	و	■	ر	ز	م	ا	ر	ی	■	ن	ه	ا	د

سودوکو سخت ۴۳۴۷

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو
۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۳		۶			۹			۵
			۲					
	۹	۱			۷		۶	۸
۸	۲							
		۴				۳		
							۹	۷
۷	۳		۸			۹	۵	
					۵			
۶			۹			۸		۱

سودوکو ساده ۴۳۴۷

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو
سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۵		۹					۴	۷
	۱	۳			۴	۶		۹
۴		۶		۲	۷			
	۴	۷			۹			
۸			۷		۱			۲
			۸			۷	۶	
			۴	۷		۲		۳
۹		۴	۲			۵	۷	
۶	۷					۴		۱